

Laskuvarjoilu kasvamassa

Oletko Leila rämäpää?

LEILA OKSANEN Hakunilasta, 16, ja Soile Väistö (oik.), 17, Tikkurilasta Malmin kentällä hetkellä, jolloin tytöillä oli kummallakin kolme hyppyä takanaan.

● VAPAAAN TAIVAAN alla lehahti laskuvarjo auki ensimmäistä kertaa 16-vuotiaalle Leila Oksaselle Malmin lentokentän yläpuolella lauantaina.

● — Silloin ei niinkään jännittänyt, mutta kaksi seuraavaa hyppyä..., uih..., puheltiin tyttökaverini Riitan kanssa puhelimesta vielä illalla tuntikausia ja purettiin jännitystä Hakunilassa. Myös Riitta hyppäsi.

● Leila on parhaillaan laskuvarjoilukursseilla vielä tämän viikon yhdessä 33:n kaverinsa kanssa.

Kahden viikon kurssi alkoi toista viikkoa sitten Malmilla Suomen Laskuvarjokerhon toimesta. Kurssin vetäjänä toimii Veikko Rissanen ja koulutusapua antavat hänen lisäkseen myös Kari Hallikainen ja Lauri Oksanen. Harrastuksen lisääntymisestä kertoo osanottajamäärän runsaus, sanovat kouluttajat. Itse kerhossa on jäseniä päälle 300, joista aktiivisia hyppyharrastajia on 60—70.

Alkeiskursssia on opiskeltu iltaisin sekä teoriassa että käytännössä ja lisäksi viikonvaihteet kiinteästi hyppöjen parissa. Tun-

teja kaikkiaan kertyy noin 50 jolloin suoritetaan kuusi hyppyä 800 metristä. Kuivaharjoittelun keskittyy lähinnä uloshyppyyn varavarjon käyttöön ja kaatumis harjoitteluun ja hyppy suoritetaan pakkolaukaisusysteemillä.

Soilen ja Leilan ensimmäiset hyppyt

Leila sai kurssin syntymäpäivälahjaksi isältään. Sen hinta on 850 markkaa, joten kannattipa käyttää hyväkseen.

— Vuoden verran se on ollut mielessä, mutta jo pikkutyttöä olin ollut paljon isän mukana

PILATUS Porter pakkaa hyppääjiä sisäänsä kaikkiaan kahdeksan, joista osa tulee alas 4.000 metristä. Soile Väistö odottaa vuoroaan. Oikealla kouluttajana toimiva Kari Hallikainen.

seurailemassa näitä hyppypuuhiä, kertoo innostunut Leila Loikkaaja.

— Ensimmäisellä kerralla sitä ei vielä osaa niin jännittää, kun ei oikein tiedä, mitä siinä tapahtuu, vaikka opit onkin käyty tarkkaan. Mutta sitten seuraavilla kerroilla jännitti niin hirveästi, kun katseli edellä menneitä hyppääjiä. Minäkin lähdin aivan väärään suuntaan eikä se hyvin mennyt, mutta kyllä vain hyvin alas tultiin.

Pää ei ole paperista Tikkurilan tyttöllä Soile Väistöläkään. Hänen ikänsä on 17 vuotta, mutta jo ainakin kaksi vuotta hän on idätellyt mielessään kursseille tuloa. Soile ei ole harrastanut mitään muuta urheilua aiemmin eikä tiedä, mistä tämä kärpäsenpurema on

kohdalle iskenyt. Paljon hän ihaillut "salaa" kentän toiselta puolelta uljaita suorituksia ja nyt se tuli sitten omalle kohdalle.

Ketään kaveria hän ei ole saanut mukaansa, "jos se ei aukeakaan", mutta Soile ei ole koskaan sitä pelännyt.

— Jatkan ainakin seuraavat 60 hyppyä lupakirjaan saakka, sanoo Simonkylän lukion toisluokkalainen ja nousee Pilatus Porteriin.

Kolmas hyppy ei ihan onnistunut, kun viime tingassa unohdettiin, että tullaan kantapäät edellä maahan. Nyt tulivat varpaat hieman helliksi, mutta se ei tahiata haittaa.

— Alkeiskurssin jälkeen alkaa varsinainen koulutus, kertoo Veikko Rissanen edelleen. Pakkolaukaisulla suoritetaan 10 hyppyä, minkä jälkeen harjoitellaan erilaisia suorituksia 50 hypyn verran, jotka ovat itselaukaistuja.

— Koulutus pyrkii siihen, että myös hyppääjä on itse itselleen turvallinen ja hallitsee hypytekniikan sen kaikkissa vaiheissa. Ilmailuhallituksen määräykset ovat erittäin tiukat ja niitä valvotaan täsmällisesti.

Jatkokoulutuksessa hypyt suoritetaan 800 — 3000 metristä, jolloin vapaan pudotuksen aika vaihtelee 3 — 50 sekunnin välillä.

Kari Hallikainen kertoo, että varsinaisen teorian osuus on ver-

rattain pieni, pääosa on käytännön harjoittelua. Siinä mennään aivan pieniin yksityiskohtiin saakka ja esimerkiksi maahantuloissa voidaan erottaa monia eri vaiheita ja seikkoja, jotka on opittava täsmälliseen, vajoamisnopeus, vaakaliike, kierähdys, käsien suojaus, jalkojen asento.

Suomen Laskuvarjokerho täyttää ensi vuonna 20 toimintavuottaan. Sen työ on kiinteästi organisoitua ja koulutus asteittain ylenevää ja ammattimiesten käsissä. Näkyvimpänä tämän hetken nimenä voidaan mainita Jerma Oster, joka ensimmäisenä suoritti uraa uurtavan hypyn Norjassa tunturiseinämän reunalta vapaalle taivaalle ja alas kanjonilaaksoon. — Jimmy.